

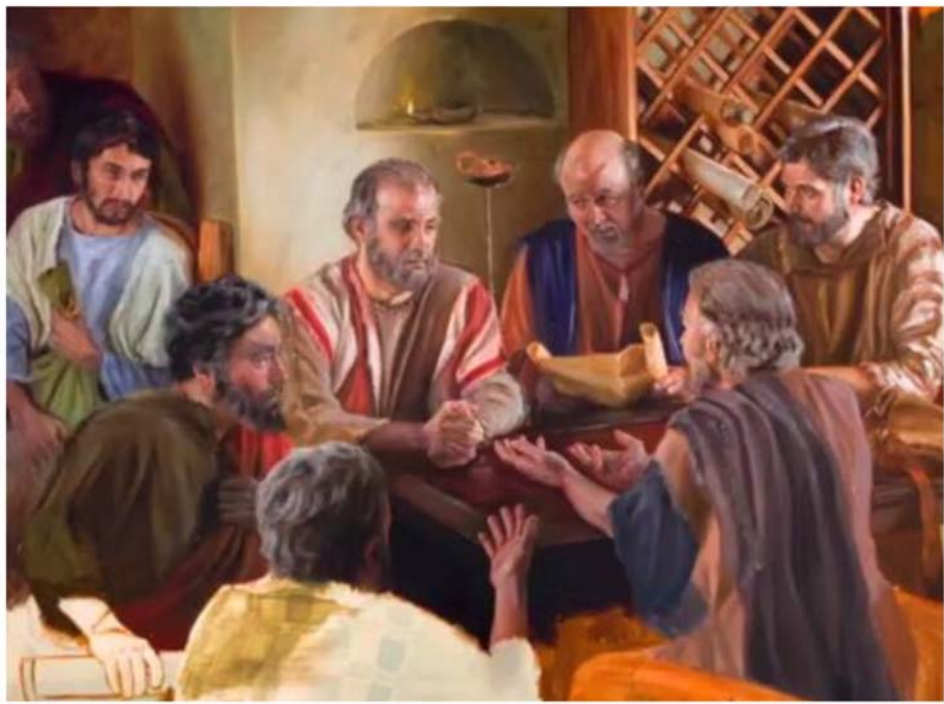
PRIMII CONDUCĂTORI AI BISERICII

Studiul 4 pentru
28 iulie 2018

T.M. „Cuvântul lui Dumnezeu se răspânda tot mai mult, numărul ucenicilor se înmulțea mult în Ierusalim, și o mare mulțime de preoți veneau la credință.”
(Faptele apostolilor 6:7)

Creșterea bisericii a fost extraordinară. Convertiții se numărau cu miile, chiar și dintre preoți.

Dar nu toate erau binecuvântări. Au intervenit probleme în relațiile dintre frați. Înainte de a ajunge un motiv de diviziune, au fost abordate și rezolvate.

Alegerea unor conducători capabili nu a rezolvat doar o problemă punctuală, ci a contribuit enorm la continuarea împlinirii misiunii pentru care a fost fondată biserica.

1. Alegerea conducătorilor. Fapte 6:1-7.

2. Lucrarea lui Ștefan:

→ Predicare și opoziție. Fapte 6:8-15.

→ Discurs și acuzații. Fapte 7:1-53.

→ Viziunea și moartea. Fapte 7:54-8:2.

3. Lucrarea lui Filip:

→ În Samaria. Fapte 8:3-25.

→ „Până la marginile pământului”. Fapte 8:26-40.

ALEGEREA CONDUCĂTORILOR

Faptele 6:1-7

„Vorbirea aceasta a plăcut întregii adunări. Au ales pe Ștefan, bărbat plin de credință și de Duhul Sfânt, pe Filip, pe Prohor, pe Nicanor, pe Timon, pe Parmena și pe Nicolae, un prozelit din Antiohia.” (Faptele 6:5)

PROBLEMA

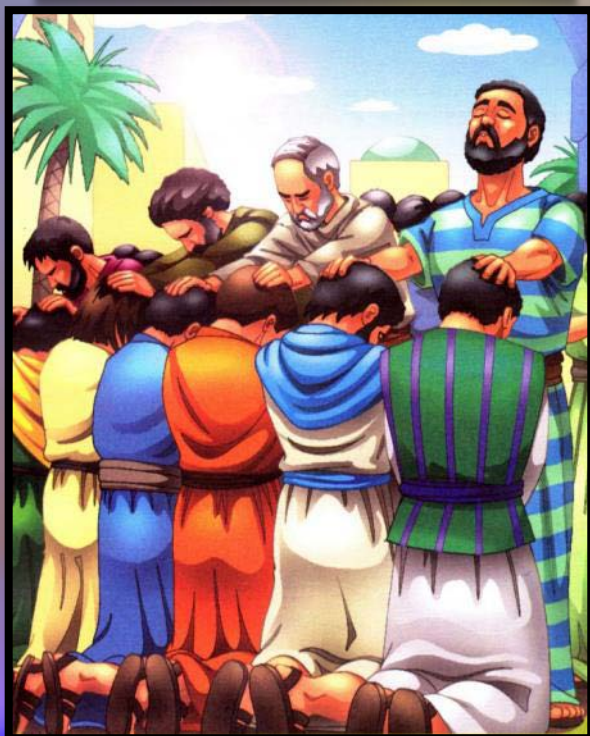
Cu toate că toți erau iudei, un mare număr dintre convertiți provenea din afara Iudeii. Acești “greci” se plâneau de discriminare la împărțirea ajutoarelor.

SOLUȚIA

Apostolii au propus să se numească persoane care să se ocupe de „slujirea [*diakineō*] la mese”, în timp ce ei se ocupau de „propovăduirea [*diakonia*] Cuvântului”. Acești diaconi slujeau sau împlineau necesitățile fizice și spirituale ale bisericii.

CONDII

Caracteristicile pe care trebuiau să le dețină acești conducători erau: să fie vorbiți de bine, să fie plini de Duhul Sfânt și de înțelepciune.

PREDICARE ȘI OPOZIȚIE

„Ștefan era plin de har și de putere, și făcea minuni și semne mari în norod.” (Fapte 6:8)

Pe lângă împlinirea nevoilor bisericii, Ștefan a realizat o lucrare eficientă și între iudeii din diaspora (care nu s-au născut în Iudeea).

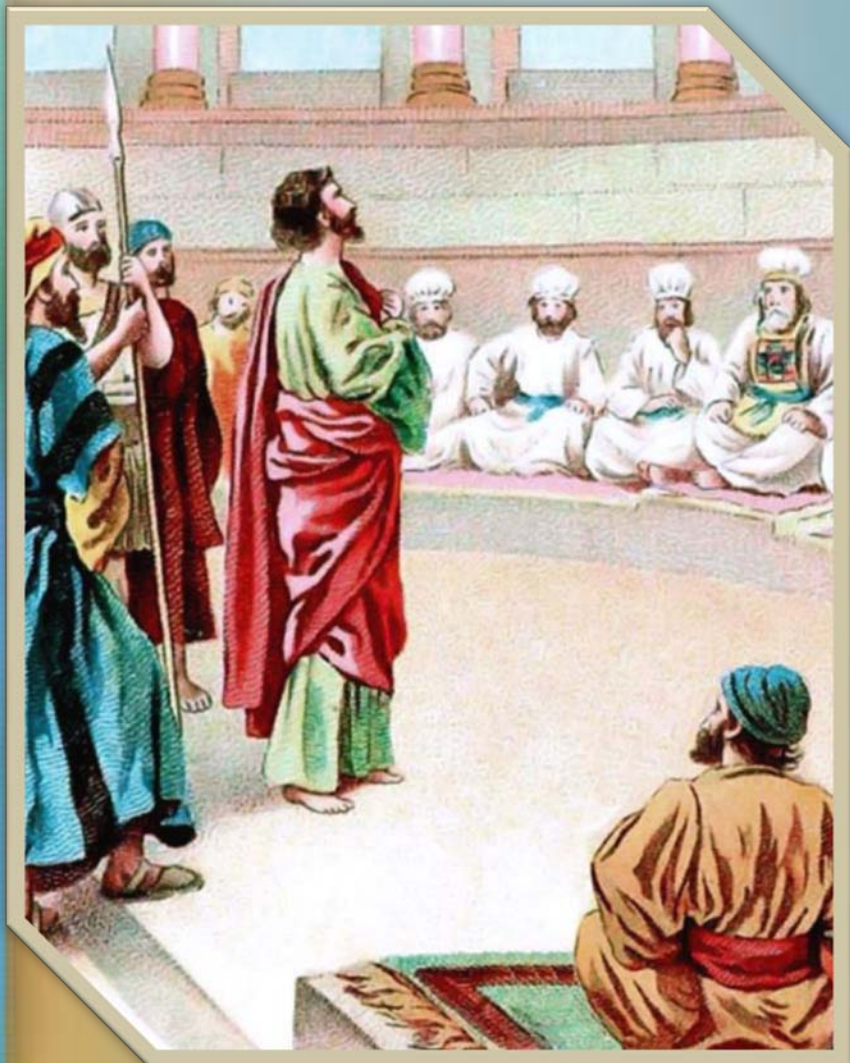
Predicarea lui a ridicat o puternică opoziție în Sinagogă (v. 9). Cum nu puteau să îi contrazică argumentele (v. 10), au adunat martori falși pentru a-l acuza înaintea sinedriului (v. 11).

Practic, l-au acuzat că vorbea împotriva sinedriului și a templului (v. 14). Acest lucru însemna că Ștefan îl prezenta cu claritate pe Isus drept Mielul care ridică păcatele lumii (și face inutile sacrificiile de la templu).

DISCURS ȘI ACUZAȚII (I)

„Oameni tari la cerbice, netăiați împrejur cu inima și cu urechile! Voi totdeauna vă împotriviți Duhului Sfânt. Cum au făcut părinții voștri, așa faceți și voi.” (Fapte 7:51)

Ștefan și-a început apărarea vorbind despre intervenția și grija lui Dumnezeu în viața „părinților **NOȘTRI**”.

Simțind respingerea Sinedriului, Ștefan și-a întrerupt discursul brusc.

Apoi a început cu acuzații dure (v. 51). S-a separat complet de atitudinea conducătorilor, vorbindu-le cu „părinții **VOȘTRI**”. Așa cum părinții lor i-au omorât pe profeți, la fel au făcut și ei cu Mesia. În acuzațiile lui nu era nicio chemare la pocăință.

Respingând lucrarea lui Ștefan, Sinedriul a sigilat destinul lui Israel.

DISCURS ȘI ACUZAȚII (II)

Discursul lui Ștefan urmează tiparul discursurilor profeților din vechime. Să îl comparăm cu cel al lui Mica 6.

Este prezentat legământul lui Dumnezeu cu poporul Său

Mica 6:1-2

Fapte 7:2-8

Sunt amintite puternicele intervenții ale lui Dumnezeu

Mica 6:3-5

Fapte 7:9-36

Sunt reamintite prevederile Legământului și abaterile lor

Mica 6:6-12

Fapte 7:37-50

Sunt indicate blestemele pentru încălcarea legământului

Mica 6:13-16

Fapte 7:51-53

VIZIUNEA ȘI MOARTEA

„Dar Ștefan, plin de Duhul Sfânt, și-a pironit ochii spre cer, a văzut slava lui Dumnezeu, și pe Isus stând în picioare la dreapta lui Dumnezeu”

(Fapte 7:55)

Așa cum am văzut, Ștefan și-a schimbat brusc discursul. Aceasta s-a datorat atitudinii antagone a membrilor sinedriului.

În acel moment, Dumnezeu i-a dat o viziune cu privire la glorificarea lui Isus. În timp ce el era judecat pe pământ, a înțeles că și acuzatorii lui urmau să dea socoteală, la momentul potrivit, în fața Judecătorului ceresc.

În timp ce era împrășcat cu pietre, a înălțat o ultimă rugăciune. O rugăciune de milă pentru asasinii săi.

Această rugăciune avea să rămână marcată cu foc în mintea unuia dintre martori: Saul din Tars.

GOODSALT.COM

ÎN SAMARIA

„Filip s-a coborât în cetatea Samariei, și le-a propovăduit pe Hristos” (Fapte 8:5)

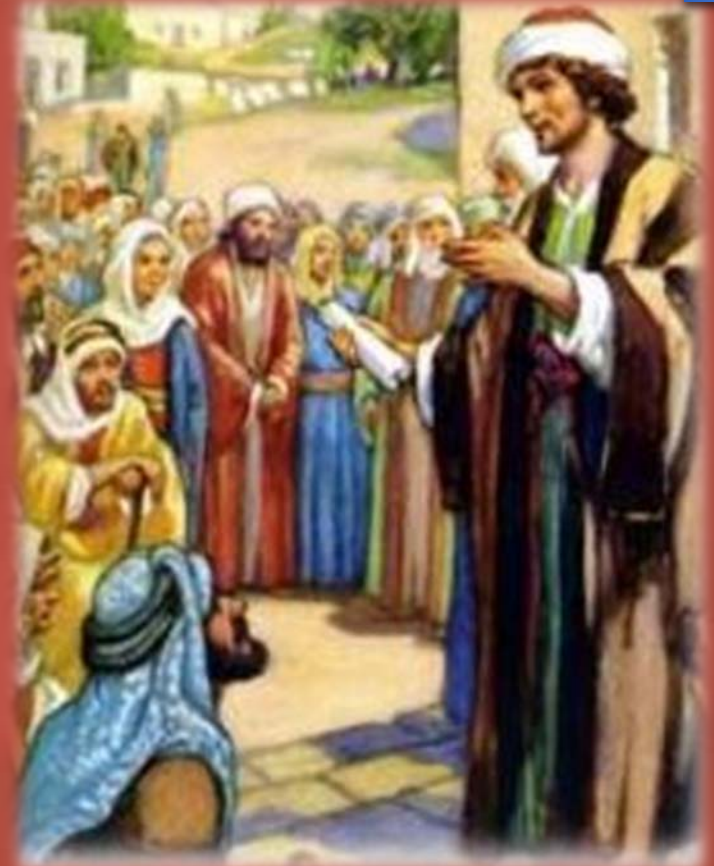
Fapte 8:3-25

După moartea lui Ștefan, Saul a condus o mișcare de atac împotriva bisericii. Opoziția a fost atât de dură, încât mulți au fost nevoiți să părăsească Ierusalimul pentru a se salva.

Filip a coborât la Samaria. Împlinea astfel ordinul dat de Isus la înălțarea Sa (Fapte 1:8).

Cu toate că samaritenii acceptau Pentateuhul (primele cinci cărți ale lui Moise) și Îl așteptau pe Mesia, religia lor era amestecată cu păgânism.

Ascultându-l pe Filip și văzând minunile pe care le făcea, mulți au îmbrățișat credința. Petru și Ioan au fost trimiși să vadă ce se întâmpla. La rândul lor, samaritenii au primit Duhul Sfânt. Au trecut la a fi „membrii cu drepturi depline” ai bisericii creștine.

„PÂNĂ LA MARGINILE PĂMÂNTULUI”

Fapte 8:26-40

„Un înger al Domnului a vorbit lui Filip, și i-a zis: „Scoală-te, și du-te spre miazăzi, pe drumul care pogoară spre Ierusalim la Gaza, și care este pustiu.”
(Fapte 8:26)

De la a predica în fața mulțimilor, Filip a trecut la a predica înaintea unei singure persoane.

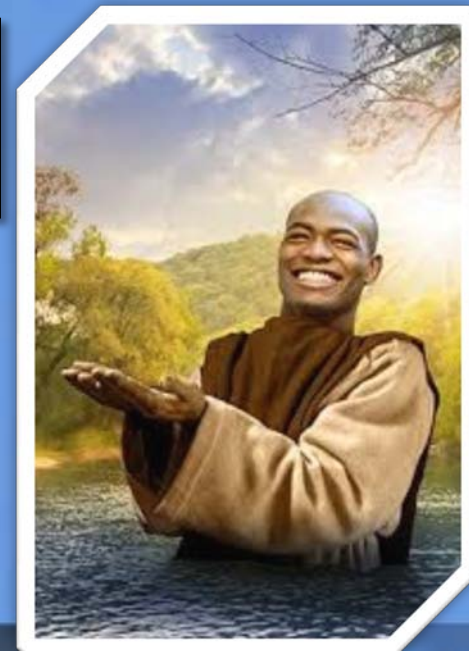
Un iudaizant, trezorerul Etiopiei, avea nevoie să înțeleagă Evanghelia pentru a o putea predica în Africa.

Biserica nu se putea opri doar la Iudea sau Samaria.

Mesajul mântuirii trebuia să cuprindă întreg pământul.

După ce l-a botezat pe etiopian, Filip a fost dus la Azot și a predicat pe întreaga fâșie mediteraneană până când a ajuns la Cezarea. Asemenea etiopianului, mulți alții au dus mesajul în locuri tot mai îndepărtate.

„În toate timpurile, solii **aleși** ai lui Dumnezeu au fost **batjocoriți și persecutați**; **totuși**, prin **suferința** lor, **cunoașterea** de Dumnezeu a fost **răspândită** pretutindeni. Fiecare **urmaș** al lui Hristos trebuia **să** ia loc în linia de **luptă și să ducă** mai departe **aceeași** lucrare, **știind că dușmanii** ei nu pot **să facă** nimic împotriva **adevărului**. Dumnezeu vrea **să spună** prin aceasta **că adevărul** va **ieși la iveală și** va ajunge subiect de cercetare **și discuție** chiar prin ocară **aruncată** asupra lui. Minteă oamenilor trebuie **să fie pusă** în **mișcare**. Orice **luptă**, orice **ocară**, orice efort de a restrânge libertatea de **conștiință** constituie mijlocul lui Dumnezeu de a trezi spiritele, care altfel ar putea adormi”